

ΠΕΝΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Σμύρνη, 15 τοῦ Μάη, 1921

— Στὴ σάλα τοῦ «Λαϊκοῦ Κέντρου», στ. 8 τοῦ Μάη, ὁ συνάξτης τοῦ Νοῦμα Πάνος Δ. Ταγκόπουλος, ἐπεὶ ἀπὸ μιᾶς φιλικῆς παρακλήσεως τοῦ «Ὀμίλου τῶν Φιλολόγων», μίλησε γιὰ τοὺς ποιητὲς μας Μαθίλη καὶ Παλαμά, καὶ τὸν κ. Θρ. Σταύρου (Μελικέρτης). Ἡ διάλεξις του ἀκούστηκε μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ θερμὸ ἐνδιαφέρον. Γραμμένη στὴ δημοτικὴ μας γλῶσσα — ὅπως δὲ τὴν περιμέναμε ἀπὸ τὸ διαδοχὸ τοῦ Νοῦμα, — καταχειροκροτήθηκε στὸ μέρος πού, μιλώντας γιὰ τὸ Μαθίλη, ἀνέφερε τὶς ἀσκήμιες τῶν Γλωσσολογικῶν τοῦ 1911. Ὑστερὰ μίλησε γενικά, χρονικά, καὶ σὲ μέρη ορισμένα ἀντικειμενικά γιὰ τὴν ξεχωριστὴ φυσιογνωμίᾳ τοῦ Κερκυραίου Σονετογράφου, τὴν ἐπίδραση τοῦ Παλαμά στὰ Νεοελληνικὰ Γράμματα, καὶ τὸ δειλὸ μὲ ἐλπιδοφόρο φαινόμενον τοῦ νέου ποιητῆ Μελικέρτη. Ἀπ' τὰ Σονέττα τοῦ Μαθίλη ἀπάγγειλε, μὲ τὴν λυρική, μετὰλλική του φωνή, τὴ γιοματὴ χρῶμα καὶ ἐκφραση, τὸ θαυμασιὸ ἀριστοῦργημα, τὴ «Λήθη», τὸ «Μούχρωμα» καὶ τὴν «Ἑλὶς». Ἀπὸ τοῦ Παλαμά τὸ θαυνοδύναστο ἔργο, διάλεξε κομμάτια χαρακτηριστικά, ὅπως ἀπὸ τὸν «Τάφος» Τάφκιστο καὶ ἀστόλιστο... ἀπὸ τὴν «Ἀσάλευτη Ζωή» τὸ «Μύλημα μὲ τὰ λουλούδια» κ. ἄ. Ἀπ' τὸ Βιβλίον τοῦ Θρ. Σταύρου «Δρόμοι καὶ Μονοπάτια» ἀπάγγειλε τὴν «Πήγη», πού δίκαια ὁ Ρήγας Γκόλφης τὴν θεωρεῖ ἀριστοτεχνική, καὶ τὸ «Παραμυθὶ τῆς Παιδοῦλας», πού εἶχε τὰ χρυσὰ μαλλιά. Ὁ ποιητὴς, πού ἔτυχε νὰ βροῖσκει καὶ ἀνέθηκε στὸ βῆμα, μετὰ τὴ διάλεξιν, καὶ πλέκοντας τὸ ἐγκώμιον τοῦ Πάνου Ταγκόπουλου, τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὴν τιμὴν πού τοῦκανε νὰ τὸν ἀναφέρει κοντὰ στοὺς δυὸ ἐκείνους κολοσσούς, ὅπως εἶναι ἀναμφισβήτητα ὁ Παλαμάς καὶ ὁ Μαθίλης, ἀπάγγειλε δὲ ὁ ἴδιος τὸ ποίημά του «Χρυσὰ Κλουβιά». Ὁ τύπος τῆς Σμύρνης ἔγραψε ἐπαινετικὰ λόγια. Ἡ διάλεξις τοῦ Ταγκόπουλου δημοσιεύεται τώρα στὴν «Ἀρμονία» τῆς Σμύρνης.

— Ὁ Ἀρμένιος λόγιος καὶ Ἑλληνοστῆς κ. Μιράν Σεβασόλης, δημοσίεψε μιὰ σειρά φιλολογικῶν ἀρθρῶν στὴν ἀρμενικὴ ἐφημερίδα «Ἀραβελάν Μαμουλ» γιὰ τὴ Νεοελληνικὴ φιλολογία καὶ τὴ δημοτικὴ μας γλῶσσα. Ὁ ἐνθουσιασμὸς του ξεχειλίζει σφόδρα αὐτὰ γιὰ τὴ γλῶσσα μας καὶ τοὺς ποιητὲς μας. Μὲ θαυμασμὸ ἀναφέρει τὸ «Ταξίδι» τοῦ Ψυχάρη καὶ τὴν ἐπίδρασίν του στὴν πνευματικὴ Ἑλλάδα. Γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Ἑκταλιώτη μιλάει μὲ πολὺ θαυμασμὸ καὶ συγκίνηση. Ὁ κ. Σεβασόλης, φίλος καὶ θαυμαστής τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, μίλησε στὴ Σάλα τοῦ «Λαϊκοῦ Κέντρου» γιὰ τὸ φιλέλληνα Σμυρναῖο Γάλλο ποιητὴ Γουσταῶ Λαφῶν, καὶ ἀπάγγειλε ποιήματά του γραμμένα στὴ δημοτικὴ. Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ συγκινητικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ Ἀρμένιος λόγιος εἶπε.

«Μ' αὐτὸ τὸ ὑπέροχον γλωσσικὸ ὄργανον, τὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ, ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ θαυματουργήσει τελειωτικά.»

— Τὴν Τετάρτη, 12 τοῦ Μάη, ἔγινε στὸ «Λαϊκὸ Κέντρο» ἡ Ε' Φιλολογικὴ Βραδιὰ τοῦ «Ὀμίλου τῶν Φιλολόγων». Ἀπάγγειλαν ποιήματά τους ὁ Ἀγγε-

λος Σημηριώτης, ἀπὸ τὰ «Θανάσιμα», ὁ Θρ. Σταύρου (Μελικέρτης) τὸ «Παραμυθίον», ὁ Ἀλέκος Φωτιάδης ἀπὸ τ' «Ἀνοιχτὰ Μυστικά» καὶ κατὰ γενικὴ ἀπαίτηση τοῦ Ὀμίλου ὁ δικὸς μας Πάνος Ταγκόπουλος «Τὸ τραγοῦδι τῶν Βουνῶν» ἀπὸ τὰ «Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου» τοῦ Παλαμά καὶ τὸ «Φῶς μὲς στὸ Φῶς» ἀπὸ τὰ «Λυρικά» του, πού καταχειροκροτήθηκε.

Μ' εὐχαρίστηση μάθαμε πὼς οἱ φιλολογικαὶ αὐτὲς βραδιὲς θὰ ἐκκολοθυνοῦν καθετὴ Τετάρτη, καὶ ἔτσι θὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ βροῖσκει κάποιαν ἀνώτερη αἰσθητικὴ ἀπόλαυσιν μὲς στὴν πεζολογίαν τῶν πολεμικῶν ἡμερῶν πού περνᾶμε.

ΣΜΥΡΝΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Β. Κομ. Θὰ δημοσιευτοῦν. — κ. Γ. Καπ. Τὸ γράμμα σου τὸ λάβαμε καὶ χαρήκαμε πὺν τόσο καλὰ ἐννοεῖς καὶ ἐχτίμησες τὴ γνώμην μας. — κ. Γ. Στ. Πολὺ καλὰ τὸ λές:

Βαρὴ ἡ δουλιὰ
καὶ ἀγκυλωτὸς ὁ δρόμος

Ἐμπρὶς λοιπὸν! Δουλιὰ καὶ θὰ φτάσεις «στὴν δόξαν τὸ παλῆον». — κ. Κ. Λαγ. Ποιὰ εἶναι, νὰ ζήσεις, τοῦ «ἔξωτος οὐς τὰ βελούδια»; Περιγράψτε μας τα, — κ. Κ. Πεκ. Ἐχρὶς μερικοὺς στίχους καλοὺς, παραπολὺ καλοὺς, λ. χ.

Στὰ φτερά του μὲ παίρνει
πάλι ἀπὸψε ὁ καημὸς.

Χάσκει γύρω μου, μέσῃ
παντοῦ χάσκει γρυμὸς...

Ξαναδούλεψέ το καὶ στείλ' το μας. — κ. Ἀνσανάγγωστο «Σολωμός» Μαράση δὲν ὑπάρχει. — κ. Πάγκον Καλὸ καὶ θὰ δημοσιευτοῦν. — κ. Κ. Ἀρ. Ὅχι ἀκόμα. — κ. Π. Καρ. Πολὺ παλιὰ ἡ φῶμα του. — κ. Γ. Βοϊβ. Ἡ «Ἀξέλαστη σιγμὴ» καὶ λέει μὰ δὲν τὸ λέει καὶ τόσο δημοφ. — Δ' ἄς ἀσπερέ. Θὰ παρᾶπες καὶ ξαναστείλ' το μας. — κ. Α. Δευν. Στείλε μας κανένα ἄλλο. — κ. Γουλ. Σύν. Ὅλα καὶ λέει, μὰ δὲν χρειάζονται δοῦλεμα ἀκριτὸ. Μὴ βαρεθεῖς νὰν τὰ δουλέψεις.

ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

— La Revue Critique (10 τοῦ Μάη 1921). — Ἀνρὺ Ζέον «Κλασσικὸ θέατρο καὶ χριστιανικὸ θέατρο». — Ἀνρὺ Μπιντοῦ «Παράδοξα στὴ φιλολογία». — Ἀντρέ Τερνίβ «Τὰ Ἀργκὰ καὶ ἡ δημοτικὴ γλῶσσα». — Λουί Τοιμάς «Ἐνας φίλος τῆς Γαλλίας». — Γκα-στον Πικάρ «Τὸ ταξίδι τοῦ Κασέ» κλπ.

— Mercure de France (15 τοῦ Μάη 1921). — Μωρίς ντε Ὀμπιὼ «Ἀνάτοδα» (νουβέλλα). — Ἀντρέ Ντιβίν «Ποιήματα». — Τόνι Ρὸς «Ὁ Πῶλ-Λουί Κουριέ, στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος». — Σαρλ Λεζέ «Ὁ Λουί Περγκὼ». — Λεὼν Πιέρ-Καὶντ «Ἐρωτικὴ ἀπλοποίηση». — Ἐπιθεώρηση τοῦ δεκαπενθήμερου, κτλ.

ΒΓΗΚΕ:

ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

MINION

Β' ΕΚΔΟΣΗ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

ΓΑΝΙΑΡΗ & ΣΙΑ

— 3 ΕΣΦΟΚΛΕΟΥΣ 3 —

ΔΡ. 2